

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי אברהם גסר ז"ל

בן ציפורה וחנניה

נולד בתל-אביב

בתאריך י' בכסלו תשי"ב, 9/11/1951

התגייס במאי 1971

שרת בחיל השריון

נפל בעת שירותו

בתאריך ה' בכסלו תשל"ב, 22/11/1971

נקבר בבית העלמין הצבאי בקרית שאול

אזור: 1 חלקה: 12 שורה: 2 קבר: 6

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן חנניה הכהן וצפורה. נולד ביום י' בכסלו תשי"ב (9.11.1951) בתל אביב. כאשר היה בן ארבע חלה בקצרת, אך למרות זאת עלתה יפה התפתחותו הפיסית והרוחנית, לשמחת בני משפחתו וידידיה. למד בבית הספר היסודי "גרץ" ובבית הספר התיכון "גאולה" - שניהם בתל-אביב. כל שנות חייו הצטיין אבי בלימודים. הוא לא הסתפק בידענות במקצועות ריאליים הנלמדים בבית הספר והנדרשים לבחינות הבגרות, כי אם שאף לתכנית מורחבת והצטיין במתמטיקה, בכימיה ובפיסיקה וזכה לציונים גבוהים ביותר. עניין רב מצא בקריאה וזה היה הבילוי האהוב עליו. אבי התעניין במוסיקה קלאסית ובמוסיקה מודרנית כאחת וביטא אותה בנגינת פסנתר ובהאזנה לתכניות מוסיקליות. הוא גם אהב לצייר. אבי התעניין מאוד גם בספרות מדעית העוסקת בפיסיקה גרעינית ומתוך התעניינות בנושא כתב עבודה בפיסיקה אטומית ובפיסיקה לטיס. כן התעניין בספרות פילוסופית והתעמק בה. הוא היה נער מפותח ושלט בשפות אנגלית, רוסית וצרפתית ולמד בכוחות עצמו איטלקית וגרמנית. בחופשות הקיץ היה שוחה בים, עורך טיולים בהרים ומסייר בארץ לאורכה ולרוחבה. בשנת 1965 בילה את חופשת הקיץ בארצות הברית, אשר עשתה עליו רושם עצום; ובכל זאת היה אומר: "ארצי יפה יותר". אחרי מלחמת ששת הימים נהג לבקר לעתים קרובות במקומות הקדושים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ובעיקר ליד הכותל המערבי, שם היה מתפלל, נח וסופג השראה רוחנית. בשנת 1968 השתתף בצעדה. כאשר סיים את לימודיו בבית הספר התיכון, התחיל לעבוד עד שהגיע מועד גיוסו. שאיפת חייו היתה לשלוט באויר - כלומר: להיות טייס. הוא אמר לשרת בצבא הקבע ותוך כדי כך תכנן את לימודיו בפקולטה לפיסיקה גרעינית באוניברסיטה. משאת נפשו הייתה להביא תועלת למדינתו ולעמו. כדי לפתח את כושרו הגופני, היה עורך אימונים בריצה עוד לפני מועד גיוסו ונחבל ברגלו. לכן נדחה גיוסו בחצי שנה.

במאי 1971 גויס לצה"ל והוצב לחיל השריון. דרישותיו מאחרים היו צנועות, אך מעצמו דרש הרבה. בהתנהגותו ללא דופי, בתכונותיו ובהצלחתו בכל אשר פנה, הסב למשפחתו ולמוריו כבוד רב. היה גבוה וחסון, בעל דמות מאירה ושפעת שער זהוב עטרה את ראשו. עיניו החמות-השחורות היו נבונות וטובות ופיו מחייך תמיד. את משכורתו הראשונה תרם למוסדות שונים: לבית החינוך לעיוורים בירושלים ולאגודת בית הכנסת "תפארת צבי". הוא עבד בהתלהבות למען האגודה למלחמה בסרטן וגם לקימום ילדים מפגרים - "אקים". הוא גם השתתף בקורס מטעם הרבנות הצבאית ולקראת ראש השנה נסע עם הרב, כדי לברך בברכת כוהנים את החיילים במעוזים שבתעלה וגם בבית החולים ביחידה שבסיני. אור ליום ה' בכסלו תשל"ב (22.11.1971) נפל בעת שירותו. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בקרית שאול.

לקראת יום השנה לנפילתו הוציאה משפחתו לאור ספר לזכרו; כן הוקדש לזכרו חדר בבית היתומים ביד אליהו; נר תמיד לזכרו הודלק בבית הכנסת המרכזי של תל אביב, ברחוב בן יהודה, מקום בו נהג להתפלל.